

Віра Дитини

(Друкується за дозволом автора. Цей лист написаний дочкою Марії Цюпки з Торонто, Канада.)

"Мої діти тепер просять благословення перед сном і заки виходять з дому до школи. Коли Павло (якому сім років) недавно лежав у лікарні дуже хворий, він попросив у мене один із моїх посвячених медаликів (з Гарабандалу), бо хотів із ним спати. Лікарі сказали мені, що у нього вірус (Пурпура - Anaphylactoid Purpura, або синдром Єноха), який набагато погіршиться, заки покращає. (Від ред.: Цей медичний розлад, якого

характеристикою є фіолетово- або коричнево-червоні плями, які виразно

показуються під шкірою і які спричинені кровотечею до клітин. Рівночасно можуть бути й різні клінічні симптоми, включаючи уртикарію, еритему, артропатію й артрит, шлунково-кишечні симптоми й ниркові проблеми).

Нам сказали, що ті величезні фіолетові плями, що вкрили його ноги, розмножаться по цілому його тілі. Лікар навіть дав мені номер свого мобільного телефону, якби нам було його терміново потрібно, тому, що він мав бути поза містом цілий кінець тижня. Він перестеріг мене, що це небезпечний вірус, бо може залишити в дитини знищені нирки і що я мала стежити за кров'ю в мочі мого сінка, Павла.

Тієї ночі, Павло спав з медалком із Гарабандалу, цілував його і просив Матінку Божу, щоби допомогла йому видужати. Вранці з червоних ран не лишилося майже ніякого сліду і він чувся здоровий. Моя родина не могла повірити, як швидко ті рани, які мали розмножитися й погіршитися, цілком зникли.

Коли йдеться про моїх дітей, то я не вагаюся дуже скоро падати на коліна і просити Божої інтервенції. Але те, що мій синочок, Павло, якому всього 7 років, уже настільки вірить і сам просить медалика, це тим більше радує. Одна річ - молитися за дітей, але коли навчити їх молитися, їх молитви тим більше солодкі."

Надя
3. червня, 2005 р.
Торонто, Канада